

Ramses Shaffy, Psalm 88

Ik derf mijn vrienden tot mijn straf
Ze zijn vervreemd van mededogen
Ik ben een gruwel in hun ogen
Gij wendt hen allen van mij af
Een bange kerker doet mij zuchten
Ik kan de banden niet ontvluchten

Waarom is dat gij mij verstoot
Waarom verbergt gij uw gunstrijke ogen
Ik was van jeugd af neergebogen
Bedrukt en worstelend met de dood
Ik moet vol angst uw gramschap dragen
Ik ben vol twijfel en verslagen

Gij hebt een metgezel, een vriend
Van mij verwijderd in mijn lijden
Zodat mijn ziel, hoe ze ook moet strijden
Bij niemand hulp of bijstand vindt
Zoeken vergeefs, moet eenzaam wenen
Al mijn bekenden zijn verdwenen
Zoeken vergeefs, moet eenzaam wenen
Al mijn bekenden zijn verdwenen